Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 34. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 14, 1978 No. 34. VOL. LXXXV.

Сенатор Персі взяв участь у Крутянській академії в Чікаго

Сен. Чарлс Персі (третій зліва) прислухується до слів молоді, присвячених героям Крут під час апелю в залі собору св. Володимира в Чікаго. Крім нього, на фото (зліва): адміністративна асистентка сенатора Селлі Троутнер, адв. Борис Антонович, о. Теодор Білецький і о. крилошанин Маріян Бутринський. За отцями стоїть Роман Завадович, голова Пластової Станиці в Чікаго.

Чікаго. — сенатор Чарлс Персі з Іллінойс, в товаристві адв. Бориса Антоновича, одинокого українця-члена стейтової легіслятури, дзяв участь в програмі відзначення роковин битви під Крутами в неділю 29-го січня, а опісля відвідав український церкви трьох віровизнань та відбув короткі розмови з їхніми парохами.

Сен. Персі був свідком ранішнього апелю в залі українського православного собору св. Володимира, в якому взяло участь біля 200 членів комбатантських організацій СУМА, Пласту і ОДУМ-у. Апель відбувся після соборної Служби Божої, яку відправив Владика Константин.

У своєму слові до присутніх, які вщерть заповнили залю соборної парафії, сен. Персі заявив, що „жертва, яку цих 300 українських юнаків склали під Крутами на п'єдесталі волі і незалежности, цих найвищих ідеалів кожного народу, хай буде пригадкою для нас, що ми мусимо обстоювати права людини і права народів на самовизначення в цілому світі". Виявляючи добре знання української проблематики, сен. Персі засудив поневолення народів Совєтським Союзом та русифікаційну політику Москви. На закінчення сен. Персі заявив, що він вишле свою промову делегації „депутатів" Верховної ради СССР, яка до минулого четверга перебувала в ЗСА на офіційних відвідинах.

Короткі слова, присвячені героям Крут, відчитали Тарас Кохно (ОДУМ) і Марійка Павлик (СУМА), а члени Пласту виступили із збірною деклямацією. Після апелю молодь мала змогу обмінятися думками із сен. Персі та адв. Антоновичем. У відзначенні роковин битви під Крутами взяли участь рівнож українські католицькі священики та пастори баптистської громади.

Після програми в залі собору св. Володимира, сен. Персі відвідав пастора О. Гарбузюка, настоятеля Першої української баптистської церкви, о. крилошанина Маріяна Бутринського, пароха української католицької церкви свв. Володимира і Ольги, о. крилошанина Ярослава Свищука в українській католицькій катедрі св. Отця Николая, та о. Теодора Білецького, настоятеля собору св. Володимира. В розмовах з ними сен. Персі рівнож цікавився проблемами, потребами і активністю української громади в Чікаго.

День Української Незалежности — в Сіятлі, над Пацифіком

Українська делегація в губернатора стейту Вашінгтон. На фото (зліва): Орест Василюк, Марта Кордуба, Володимир Клос, Губернатор Діксі Лі Рей, Володимир Білинський, Ірина Даниш, Олена Решетар, Олена Мірчук, Юрій Мірчук, Олена Остин і діти: Патріція Остин і Іван Остин.

Сіятл, Ваш. (В. К.) — Приблизно на тиждень перед роковинами 22-го січня новий губернатор стейту Вашінгтон Діксі Лі Рей, запросила делегацію Української Громади цього міста до капітолю, щоб святочно видати проклямацію „Дня Української Незалежности" та познайомитися з життям громади. Губернатор нашого стейту це друга жінка, яка в історії Америки здобула у виборах цей найвищий пост у стейті. Вона щиросердечно прийняла делегацію та відчитала проклямацію.

Кілька днів пізніше делегація відвідала новообраного посадника міста Сіятлю Чарлса Роєра. Він дуже мила людина і добрий знайомий громади, яка піддержала його під час виборів. Посадник також підписав проклямацію і побажав громаді успіхів у запланованому святі.

Заходами Українсько - Американського Клюбу та при співпраці членів АДУК День Української Незалежности вшановано великою виставкою українського народного мистецтва, української книжки та картин з української тематикою, головно малюнків визначних історичних постатей.

Виставка відбулася в суботу і неділю 21 і 22 січня, у просторій залі Історично-Індустрійного Музею. Тут можна було побачити вишивку, писанку, різьбу, інкрустацію, кераміку, український риздв-

(Закінчення на ст. 4-ій)

УРЯД ЗСА ПРОГОЛОСИВ ЗВІТ ЩОДО ПРАВ ЛЮДИНИ У 105-ох КРАЇНАХ

Вашінгтон. — Державний департамент в четвер, 9-го лютого, передав обом Палатам Конгресу свій другий річний звіт щодо стану прав людини у 105-ох країнах світу, які одержують допомогу або купують зброю в ЗСА, в якому стверджено, що протягом минулого року стан прав людини поліпшився у 7-ох державах, але в багатьох інших урядові чинники далі порушують права своїх громадян.

Із комуністичних держав звіт включає тільки Югославію, бо тільки вона закуповує американську зброю. Звіт зазначує, що, противлежно до інших комуністичних країн, Югославія дає своїм громадянам порівняльну свободу вислову, преси та еміграції, як теж доступ до інформації із Заходу. Але Державний департамент все одно відмічує, що в Югославії державна влада далі находиться в руках малої групи людей, які гостро реагують проти будь-якої критики з боку „націоналістичних, ліберальних і просов'єтських кругів".

Щодо країн, в яких стан прав людини поліпшився протягом минулого року, звіт назвав такі: Іран, Південна Корея, Індонезія, Тайланд, Єгипет, Націоналістичний Китай (Тайван) і Пакистан. Державний департамент, однак зазначив, що це не значить, що в згаданих 7-ох державах вже не існує порушення прав людини, але тільки що наступила замітна зміна на ліпше.

До тих країн „третього світу", в яких майже нема випадків порушення прав людини, зараховані Йорданія, Венесуеля, Колюмбія, Коста Ріка, Ямайка, Гамбія, Боцвана, Айворі Ковст, Ліберія, Гуяна, Горішня Волта та Сенегаль.

Протягом минулого року уряд ЗСА вирішив зменшити військову допомогу Нікарагві, як також не збільшувати дотеперішньої допомоги Філіппінам, бо в тих двох країнах урядові чинники постійно порушують права своїх громадян.

Звіт похвально висловлюється про демократичну політичну систему Ізраїля, але критикує цю державу за те, що держить в своїх тюрмах понад 3,000 арабів, як також за те, що під час переслухування арештованих, що їм закидається участь у підривній діяльності арабських підпільних груп, деякі поліціянти застосовують „екстремні психологічні та фізичні методи". Але Державний департамент зазначив, що навіть гостріші методи застосовується в деяких арабських державах, включно з Єгиптом.

Коли на початку минулого 1977-го року вийшов перший звіт Державного департаменту щодо стану прав людини в світі, то деякі приязні до ЗСА країни, наприклад Бразилія та Арґентина, дуже обурилися і відмовилися від будь-якої військової допомоги з боку ЗСА.

Передбачають, що і цьогорічний звіт викличе гостру реакцію, зокрема з боку Ізраїля, Єгипту та інших арабських країн.

Сенат затвердив Вілліяма Вебстера на пост диерктора Еф-Бі-Ай

Вашінгтон. — Минулого четверга, 9-го лютого, Сенат затвердив колишнього федерального суддю зі стейту Сейнт Луїсу, Вілліяма Г. Вебстера, на третього з черги директора Федерального Бюра Інвестиґації (Еф-Бі-Ай). Органі затором і першим директором цієї агенції був Джей Едгар Гувер, а після його смерти на тому пості служив Кларенс М. Келлі, який тепер відходить на емеритуру.

Вілліям Вебстер

Вебстер, якому минуло 53 роки життя, дізнавшись про рішення Сенату, висловив здивування, що затвердження його на директора Еф-Бі-Ай наступило так скоро після закінчення переслухань Сенатською юридичною комісією, але також заявив, що вдячний, що законодавці виявили до нього таке велике довір'я.

Нового директора Еф-Бі-Ай вважають людиною поміркованих політичних і соціяльних поглядів, як теж особою, яка строго додержуватиметься закону. Під час переслухувань Сенатською юридичною комісією він заявив, що Еф-Бі—Ай „не може бути понад законом" і сказав, що якщо б хтось з його зверхників вимагав від нього чи від Бюра порушити закон, то він вніс би апеляцію до Білого Дому і до Конгресу. Вілліям Вебстер також зазначив, що будь-яке порушення конституційних прав американських громадян членами Еф-Бі-Ай буде гостро покаране.

Минулого четверга Сенат також затвердив Френка Карлуччі, дотеперішнього амбасадора ЗСА до Портуґалії, на пост заступника директора Центральної Розвідчої Агенції (Сі-Ай-Ей).

60 - річчя Державности в Палатайні

Палатайн, Ілл. (С. Г.). — В неділю 29 січня 1978 р. точно у 60 р. бою під Крутами українська громада в Палатайн, Ілл. та сусідніх міст, відзначила окремою Академією свято Державности та Соборности України. Свято підготовляли Організації Українського Визвольного Фронту та місцева парафія Непорочного Зачаття Матері Божої.

На свято прибули представники міського уряду та місцеві стейтові сенатори, які склали заяви солідарности з українським народом за його право жити самостійним життям на рідній землі без московської окупації.

Майор міста Палатайн Роберт Гус видав окрему проклямацію з нагоди 60-річчя Української Державности.

В мистецькій частині виступав місцевий хор „Дніпро" під керівництвом Степанюка. Хор відносно молодий, але постійно росте під мистецьким оглядом та поповнює свій склад новими співаками.

Добре виписалась танцювальна група під керівництвом братів Бицьв. З рамени ОЖ СУМА виступали Ільчишин Марійка, Лехнюк Віра, Гончаров В., Сидоренко Я., Мазар А.

Свято провадили інж. М. Лущак та М. Сорока. Святочне слово виголосив С. Голяш.

СОМАЛІЯ ЗАРЯДИЛА ПОВНУ МОБІЛІЗАЦІЮ, ПОБОЮЄТЬСЯ СОВЄТСЬКО—КУБИНСЬКОЇ ІНВАЗІЇ

Могадішу, Сомалія. — Пресові агенства інформують, що Сомалія, побоюючись совєтсько-кубинської інвазії, зарядила повну мобілізацію рекрутів від 18 до 45-го року життя, відкликала усі відпустки для військовиків, розпочала спішно скріплювати побережжя і поширила морську зону для перепливу чужих кораблів на 200 миль, наказавши своїм кораблям і літакам збільшити нагляд за рухами чужих кораблів. Міністер інформації в сомалійському уряді Абдікасім Салад Гассан заявив кореспондентам, що бої в провінції Оґаден вказують, що ініціятиву військових операцій перебрали вже в свої руки росіяни і кубинці, а етіопійські військові частини стали тільки допоміжною силою. Кубинці до спілки з совєтськими вояками керують фактично військовими операціями і беруть участь у боях проти сомалійської армії і партизанських частин. Гассан відмітив, що, наприклад, вся комунікація на землі і в повітрі ведеться виключно еспанською і російською мовою, що, очевидно, вказує на чисельну присутність кубинських і совєтських вояків, яких в Етіопії є напевно більше, як це подає до відома західня розвідка. Міністер Гассан додав, що згідно з інформаціями, одержаними від полоненого етіопійського старшини, совєти, кубинці і вояки інших країн Варшавського Пакту перебрали на себе ініціятиву і тому не дивно, що майже усі вояки, яких вбили на фронті сомалійці, були кубинцями, або росіянами. Міністер поновив заклик етіопійського уряду до Заходу про військову допомогу і евентуальну інтервенцію та висловив стурбованість його уряду теперішнім станом на Заході, який „байдуже приглядається до подій в Африці".

Згідно з інформацією Ройтера, державний секретар ЗСА Сайрус Венс заявив в четвер, 9-го лютого ц.р., що біля 2,000 кубинців беруть участь у боях проти сомалійських частин в провінції Оґаден і правдоподібно Куба вислала дуже нові військові частини, які знаходять в дорозі до Етіопії. Венс заявив групі керівних бизнесменів й індустріялістів, що намагання уряду ЗСА говорити з Кубою про її інтервенцію в Африці були неуспішними і викликали розчарування в багатьох американців, зацікавлених відновленням нормальних відносин між ЗСА і Кубою. Державний департамент підтвердив також інформації, що в Етіопії знаходиться велике число совєтських вояків і старшин.

ЗСА заперечують можливість скорого договору з СССР щодо Індійського океану

Берн, Швайцарія. — З уваги на те, що Совєтський Союз посилив своє втручання у війну між Етіопією і Сомалією, доставляючи зброю і навіть вояків Етіопії, делегація ЗСА на переговори з СССР щодо обмеження військової сили на Індійському океані, або остаточної демелітаризації того простору заявила, що не можна надіятися на скоре підписання цього договору, бо Америка не може погодитися на послаблення впливів вільного світу на тому обширі в час, коли Совєтський Союз там постійно збільшує свої впливи.

Минулого тижня в Берні, Швайцарія, розпочалася 4-та сесія нарад делегацій ЗСА і СССР, але американські чинники зазначили, що з уваги на те, що Москва не звертає жадної уваги на протести Вашінгтону щодо совєтського втручання у етіопсько-сомалійську війну, Америка не погодиться на скоре підписання договору щодо „демілітаризації" Індійського океану, а протягом цілої сесії, яка має тривати два тижні, американська делегація видвигатиме питання „небезпечної совєтської діяльности в Етіопії та Сомалії".

Речник Державного департаменту натякнув, що відмова ЗСА в скорому часі підписати договір щодо Індійського океану має на меті перестерегти Совєтський Союз, що ЗСА готові застосувати „інші відплатні акції", якщо Москва продовжуватиме свою інфільтрацію північної частини Африки.

Ассад переобраний на президента Сирії

Дамаск. — Минулого четверга, 9-го лютого, в Сирії відбулися президентські вибори, в результаті яких переобрано теперішнього президента Гафеза аль-Садата. Він був єдиним кандидатом на той пост і виборці могли тільки голосувати „так" або „ні".

Згідно із заявою Алі ельГалабі, спікера Крайової Асамблеї, 3.9 мільйона осіб голосувало за Ассадом, 4,000 заявилися проти нього, а 11,000 голосів уневажнено з уваги на „нелегальності".

Гафез аль-Ассад став президентом Сирії в 1970-му році в наслідок державного перевороту. Напередодні цьогорічних виборів контрольована урядом сирійська преса закликала громадян до найчисленнішої участи у виборах, щоб в такий спосіб доказати, що населення Сирії підтримує політику президента Ассада проти єгипетського президента Анвара ель-Садата, який дав почин мировим переговорам між Єгиптом та Ізраїлем.

Валери Жіскар перестерігає

Париж, Франція. — Президент Франції Валери Жіскар д'Естен перестеріг французів перед соціялістичними експериментами, які можуть трагічно закінчитись не тільки для Франції, але також для сусідніх країн, з якими Франція вдержує тісні політичні і торговельні зв'язки. Жіскар звернув увагу, що зріст популярности Комуністичної й інших лівих партій, які ведуть шалену передвиборчу кампанію з намаганням виграти березневі вибори і, створивши коаліційний лівий уряд, перевести соціяльні реформи, включно з націоналізацією великих підприємств і великою підвишкою платень для низькоплатних робітників, може закінчитись катастрофально для Франції, тимбільше, що французька економіка й так переживає великі труднощі. Заввагу президента тепер сильно критикує ліва преса, називаючи її „ординарною передвиборчою кампанією, якою досі ніхто з демократичних партій у Франції не послуговувався".

„ВРЯТУВАТИ ЛУК'ЯНЕНКА МОЖУТЬ ТІЛЬКИ НЕГАЙНІ ЗАХОДИ" — ПИШУТЬ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНКСЬКОЇ ГРУПИ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Зразу після арештування Левка Лук'яненка на початку грудня м. р., шість членів Української Гельсінкської групи вислали звернення з проханням про його оборону до Београдської конференції, що просліджувала виконання Гельсінкських угод. Їх прохання підтримали дев'ять інших діячів руху опору в СССР.

Левко Лук'яненко

Впарі з цим зверненням, що поширюється у самвидаві, продісталися останньо на Захід ще такі самвидавні документи. 1. Меморандум Української Гельсінкської групи ч. 18 у справі дискримінації українців, що хочуть емігрувати з СССР, 2. Текст вироку Миколи Руденка та Олексія Тихого, 3.Заява Української Гельсінкської групи до Президії Верховної Ради УССР з приводу процесу Руденка і Тихого, 4. Дві заяви Лук'яненка з часу перед його арештуванням, до Президії Верховної Ради СССР і до редакції журналу „Народна творчість та етнографія", 5. Заява Української групи про долю Богдана Чуйка, 6. Текст вироку Сергія Бабича, 7. Заява Оксани Мешко до Београдської конференції в справі Лук'яненка, та декілька документів діячів вірменського руху опору в СССР.

Передаємо повний текст звернення Української Гельсінкської групи в обороні Лук'яненка:

„12 грудня 1977 року органи КГБ арештували в Чернігові на Україні адвоката і журналіста Левка Лук'яненка. Разом з Миколою Руденком, керівником групи, це вже п'ятий член Української громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод, що його запроторили за в'язничні ґрати.

„Справу ч. 39" за яку

(Закінчення на ст. 3-ій)

Виборча Комісія інформує про вибори до Громадського Сектора УНРади

Мюнхен (УІБ). — У зв'язку з наближенням речення 8-ої Сесії УНРади, що має відбутися в травні ц. р. у Філядельфії, ЗСА Головна Виборча Комісія закликає всі Крайові Виборчі Комісії енергійно взятися за переведення виборів до Громадського Сектору. Вибори треба перевести найпізніше до кінця березня ц. р. та про їхні результати повідомити Головну Виборчу Комісію. Вибори треба проводити на підставі Виборчого регуляміну. Згідно з постановою 7-ої Сесії УНРади, у нових виборах до Громадського Сектору мають бути обрані не 15 делегатів, а стільки скільки мають в УНРаді представники всіх політичних партій, які входять в склад УНРади, тобто 36 делегатів із шести виборчих Округів — ЗСА, Канади, Англії, Австралії, Південної Америки, Европи без Англії.

Головна Виборча Комісія устійнила таку кількість делегатів до Громадського Сектору від окремих Округ: ЗСА — 12, Канада — 11, Англія — 4, Австралія — 3, Південна Америка — 3, Европа — 3.

В тих Крайових Виборчих Округах, де ще дотепер не встановлено Виборчих Комісій, зокрема їхніх голів, треба це якнайшвидше зробити та повідомити про це Головну Виборчу Комісію для того, щоб вона їх затвердила.

Всім Крайовим Окружним Комісіям окремо висилаємо Виборчий регулямін до Громадського Сектору.

Рівночасно Виконавчий Орган УНРади повідомляє, що головою Програмової комісії для підготовлення 8-ої Сесії УНРади іменований член ВО д-р Василь Федорончук, а його заступником Володимир Біляїв.

Організаційну комісію для підготовлення 8-ої Сесії очолює інж. Павло Лимаренко.

Вакаційний курс на УКУ в Римі

ІХ-ий Вакаційний Курс на Українському Католицькому Університеті в Римі відбудеться від 15 червня до 16 липня 1978 р. Викладатимуть професори: М. Антонович (Українська музична культура XVII і XVIII ст.), К. Біда (Звідомлення з наукових дослідів на горі Синай в манастирі св. Катерини), о. І. Гриньох (З духовости Східної Церкви), В.Кармазин-Каковський (Історія українського мистецтва), Л. Лабунька (Огляд українських літописів і хронік), В. Лев (Історія української мови), Б. Лончина (Змагання Італії за єдність). Також (Початковий курс італійської мови), Д. Штогрин (Еволюція світогляду І. Франка).

Ближчі інформації дає: проф. Василь Лев, 95-26 92nd Street, Ozone Park, N.J. 11416.

„Усучаснена" тема філософічного семінара в Україні

У Хмельницькому, — як інформує київська „Радянська Україна", — закінчив працю триденний республіканський семінар лекторів-філософів, що його зорганізували правління т-ва „Знання" Української ССР, Інститут філософії АН УССР, Українське відділення Філософського товариства СССР та Хмельницький обком партії. І на цьому семінарі не викладали про Руссо, Шпенглера, Шопенгауера чи інших філософських мислителів, а виступали тут лектори, пропагандисти, викладачі суспільних наук вузів, партійні працівники, які обговорювали ...,питання комплексного підходу до ідейно-виховної роботи, інтернаціонального, патріотичного, морального і естетичного виховання особи при соціялізмі, формування у трудящих наукового світогляду", — пише „Радянська Україна".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 17302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Роззброєння — слова і дійсність

Улюбленою темою совєтської та деякої західньої преси є тема роззброєння, якій присвячується дуже багато місця, не згадуючи про міжнародні і міждержавні безплідні переговори, які, принаймні деякі з них, як наприклад Віденська конференція, тривають вже по кільканадцять років не принісши жадних результатів і позитивної розв'язки чи хочби реального пляну справжнього нетощо роззброєння, але хочби скорочення зброєнь і перегонів у продукції нищівної атомової зброї, головно міжконтинентальної, яка, у випадку збройного зудару між потугами, може спричинитись до катастрофи в цілому світі. Переговори САЛТ (про обмеження стратегічного озброєння) і пропозиції Франції, З'єднаних Стейтів Америки, зокрема президента Джіммі Картера під час його виступу на Генеральній Асамблеї Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку, а також інших країн, не наблизили досі уряди великодержав до розв'язки цього пекучого питання. Навпаки, зброєння відбувається приспішеним темпом у цілому світі, а держави, малі і великі, уліпшують не тільки пляни оборони своїх країн, але зброю, поповнюючи арсенали зброї новими винаходами. Лихоманка зброєння охопила навіть економічно відсталі країни, більшість з яких призначають на озброєння 15-20 відсотків свого загального національного прибутку. Крім того, в багатьох країнах працюють, покищо для мирних цілей, сотні атомових реакторів, які у випадку війни можуть продукувати атомову зброю. Згідно з даними Соктгольмського Міжнародного Інституту Дослідів Миру, держави світу тільки в одному 1977 році видали на поповнення і модернізацію своєї зброї понад 280 мільярдів долярів. Ця сума була зужита державами тільки на зброю і тому вона не включає вдержання війська і військових матеріялів та дослідів над новими винаходами.

В той час, як совєтська пропаганда на ввесь світ говорить про „миролюбність" СССР, про „мирне співіснування" і обвинувачує Захід, а в першу чергу З'єднані Стейти Америки в тому, що вони гальмують зумисно переговори САЛТ, міністерства оборони західніх країн, військова розвідка, спеціялісти Північно-Атлантійського Оборонного Союзу і дослідні інститути, які слідкують за озброєнням в Совєтському Союзі, вдаряють на сполох у зв'язку з посиленим зброєнням СССР і продукцією нових родів зброї, що у свою чергу заставляє Захід модефікувати свою оборонну систему і витрачати додаткові фонди на нову зброю.

Наприклад, Інститут Брукінгса у Вашінгтоні опрацював і опублікував нове дослідження про розбудову совєтських збройних сил і витрати ЗСА на оборону. Згідно з даними цього Інституту збройні сили СССР збільшилися від 1964 до 1977 рр. у п'ять разів, а кількість совєтських піхотних дивізій збільшились у тому ж часі із 140 до 170. Крім того, совєтська армія вже декілька разів усучаснювала свою зброю, допасовуючи її до нових винаходів і розвитку технології. Все це, очевидно, змушує ЗСА збільшувати оборонні бюджети і достосовувати свою зброю до сучасних потреб.

Беручи це все під увагу, можна сміливо твердити, що однобічний шлях розброєння міг би закінчитися трагічно для Заходу, бо комуномосковські імперісти не виреклися ще ідеї опанування світу, а їхні заяви про роззброєння і мир є звичайною пропаґандою, метою якої є прикрити аґресивність московської імперії. Одинокою захороною перед совєтською аґресивністю є відносно добра поінформованість Заходу про цілі кремлівських ватажків, а це вже є неабияка запорука оборонної спроможности західнього світу.

А. Юриняк

ЕВОЛЮЦІЯ І РЕВОЛЮЦІЯ В СССР

(1)

Перше десятиліття по 2-ій світовій війні більшість антибольшевицької еміграції сподівалось воєнного зудару між ЗСА та СССР і неминучої в цім випадку протибольшевицької революції. Тоді голоси противників революції (з уваги на неминуче спустошення і людські жертви) були майже не чутні.

Але минали роки, за ними й десятиліття, і щораз більше увиразнювалось, що ЗСА не мають найменшої охоти йти походом проти комунізму взагалі, а проти СССР зокрема. Зовсім навпаки: Білий Дім услужно продавав з великою знижкою Совєтському Союзові пшеницю і кукурудзу, рятуючи свого „напарника" з харчової і взагалі господарської кризи. Ну, а без ЗСА який же може бути антисовєтський похід?!

Тоді в таборі протисовєтської еміграції перевагу почали здобувати „еволюціоністи", які самі вірили й намовляли інших вірити, що слід „змінити віхи" й орієнтуватися на еволюцію в СССР, отже пропаґувати добросусідські взаємини Заходу й СССР, бо цим шляхом швидше й успішніше осягнеться мету: спонукається комуністичний провід піти назустріч елементарним потребам своєї людности, тобто еволюціонувати в бік справжнього (а не „народного") демократизму.

Але знову ж минали роки — і ставало щораз яснішим те, що вдумливі спостерігачі совєтської політики бачили й раніш, а саме: КОМУНІСТИЧНА СИСТЕМА В СССР НЕЗДАТНА ЕВОЛЮЦІОНУВАТИ В БІК СПРАВЖНЬОГО ДЕМОКРАТИЗМУ. Навпаки: та незначна полегша, чи пак „відлига", що нею позначилися роки владування М. Хрущова (1956-64), з приходом до влади Л. Брежнєва пішла в небуття; натомість волю трудящих СССР щораз більше затискувано.

І в обличчі цих незаперечних фактів „еволюціоністи" „губили лице", задкували, а „революціонери" знову висувались наперед. Висувалися й журилися (хоч, може, не всі); бо загальна опінія стояла на тім, що революція можлива лише в разі великої війни і поразки СССР, — а це несло неминуче жахливе спустошення і мільйони людських жертв: не тільки військовиків, а й мирної людности. Бо ж при сучасних методах війни стирається межу між фронтом і запіллям.

А що надії на бажану еволюцію внутрі червоної імперії — як було вже сказано — також завели, — то утворювалось зачароване коло безвиході. Проте, давня мудрість каже, що безвихідних становищ нема. Дотримуючись цієї спасенної засади, ми вихід бачимо таки в революції, але без війни і втручання чужих чинників, в революції, здійснюваній виключно власними внутрішніми силами. На таку революцію в СССР зараз „не заноситься".

А проте вона таки можлива. Щоправда, і в цьому варіянті не усувається геть загрозу спустошення країни, як і не усувається непотрібних жертв у людях, якщо не спинити революційну стихію в належному моменті, „не загнуздати" її.

Пригадаймо собі Французьку революцію 1789-92 рр. Адже безсумнівно, що її історичне покликання полягало в знищенні решток февдалізму, які гальмували, „не давали повного ходу" т.зв. „третьому суспільному станові", очоленому промисловою буржуазією. З поваленням станової монархії Бурбонів і приходом до влади речників буржуазії — жирондистів, згадане історичне завдання революції було виконане. Але жирондисти не зуміли „загнуздати стихію", не відважилися вчасно спинити фанатиків якобінців, проваджених психічно незрівноваженими, виколеїними з усіх норм і рамок людьми, як ось Роберсп'єр, Сен Жюст, Кутон та до них подібні. Ці ж, доп'явшись до влади, вчинили спершу нещадну різанину жирондистів, а потім стинали голови один одному — отже допровадили революцію в глухий кут самонищення.

Не зуміла спинити розгойдану революційну стихію і запаморочена, дезорієнтована лівакими буржуазія Російської імперії влітку 1917 року. Нечисленні тверезі голоси її проводу, що були в так званому Тимчасовому уряді (очоленому спершу князем Львовим, а пізніше Ал. Керенським) були захлиснуті „скрайньо лівими" гаслами демагогів-пацифістів.

Результат цього нам відомий: на протязі декількох місяців Російський Тимчасовий уряд розгубив усіх своїх прихильників і оборонців, за винятком... жіночого батальйону та кількох сотень юнкерів!

А горлопани большевики, що ще вчора на всіх перехрестях обіцяли волю й добро „кожному трудящому", вхопивши в свої руки кермо державної влади, відразу скасували всі свободи, що їх мала людність після повалення царату: свободу усного і друкованого слова, свободу зібрань і організацій, незайманність поліційну (без судового ордера), незайманність житла тощо. Отже большевицька „жовтнева" революція — це в розумінні права і гуманности була справжнісінька КОНТРРЕВОЛЮЦІЯ, забираючи до того всього ще й мільйони людських жертв

(Продовження буде)

Софія Наумович

ЩОБ „БАЛАМУТСТВО" НЕ ШИРИЛОСЯ

Дістаю листи та інші „відгуки з закидами, мовляв, я надто „розхвалюю" Плюща на сторінках нашої преси, зокрема „Свободи", не зважаючи на його „марксизм", „атеїзм" та всякі інші гріхи. Тож годиться подати шановним читачам до відома ці причини, які спонукають мене часто (для декого надто часто!) писати про Леоніда Плюща:

1. Французькі засоби інформації дають мені для цього прекрасну нагоду, — я не вспіваю навіть усього подати на сторінки нашої преси!

2. Усі чужинецькі відзиви про нашого земляка завжди дуже корисні не тільки для нього, але й, посередньо, для нашої справи.

3. Я не „розхвалюю" його, тобто не пишу ніяких похвал від себе, ні не конментую його думок, чи ідеології, яких зрештою точно не знаю, а просто слухаю, читаю, чи дивлюся на його виступи у пресі, радіо й телевізії й по змозі точно передаю це у моїх статтях (за римською засадою „релята — реферро", тобто подане, чи повідомлене, передаю). При чому пишу якнайменше „своїми словами", а здебільша точно цитую Плющеві, чи журналістичні вислови, перекладаючи їх із чужих, найбільше з французької, мов.

4. Висновки із цих передань залишаю читачам, не підказуючи їм ніяких похвал, ні осуду.

На доказ сказаного, подам назви статтей, чи книжок, у яких дається багато місця нашому землякові, а яких я так і не вспіла ні перекласти, ні про них написати у моїх попередніх статтях.

З появою його книжки французькою мовою „У карнавалі історії", двомісячник „Лір" (читати), присвячений появам нових книжок, дав на своїй обкладинці портрет Леоніда Плюща і назву його книжки, та зразу ж на першій сторінці, поміж світлинами десяти інших бест-селерів, бачимо Плющеву книжку з підписом: „Треба бути варіятом, щоб критикувати совєтський режим. Ось чому замкнено Плюща у „психушці". Кошмарне!" На ст. 82 довша стаття від редакції „Математик, що вийшов з холоду", знову з великою знімкою Плюща, пояснює, чому його книжку зараховують до найбільш читаних у Франції: „Ця книжка, — читаємо, — одночасно сповідь, життєпис і свідчення, — гарна, серйозна, насичена і прецизна (хоч ідентичність деяких осіб, що їх можна б розпізнати, змінена) — це перш за все визволення: „Мій основний задум, — пише Плющ, — був показати шлях людини, що звільнилася від сталінських пересудів, від страху й усіх форм рабства."

Далі „Лір" переповідає коротенько весь зміст книжки: „Цей молодий українець, підлещений лихими вчителями, стає антисемітом, зголошується до протишпигунської бригади й навіть до кгбівської школи, куди його не прийняли через туберкульозу костей. Розчарування. Плющ признається відважно, що 1956 р. він був би погодився працювати доношиком! І ця сама людина, 20 років пізніше, визволена з „психушки" заходами світової організації математиків!.. Бо у міжчасі „рапорт Хрущова" відкрив йому очі. Він інформується... він критикує, він пише листа до ЦК з заголовком „Доволі!", він бунтується, і з читача самвидаву стає його переписувачем і кольпортером. Неприємності, приниження, переслідування. Його вважають ренегатом. Від нападу СССР на Чехо-Словаччину він залишає наукові досліди, щоб ширити правду про владу його країни. Обшуки, провокації, слідство. Врешті, неминуча тюрма. А що він людина непохитна, — „психушка"...

Такий шлях Плюща, який вибрав як назву своєї книжки, іронічну формулку, бо, пише він, „сміх має основне завдання: боротися проти страху, проти смерти, проти всього того, що старіє й веде до смерти. Звідси цей карнавал анекдотів на партію, її шефів, їхні догми. „Трагічний карнавал, в якому заквітчані вози — це танки, а конфетті — невролептики/" (Слідує назва і видавництво книжки, а далі журнал подає декілька уривків з книжки, на нашу думку, не дуже щасливо підібраних.).

На ст. 99 нова знімка, цим разом цілої родини Плющів, та інтерв'ю з Тетяною Плющ п. н. „Плющева книжка — не література, а боротьба", в якому вона розказує про їхнє життя у Франції, дуже тактовно збуваючи відповідь на запитання щодо люксусного життя на Заході, анекдотою про Віктора Сержа, що також прибув до Франції. Ото ж його син, зачарований багатством крамниць, мав викрикнути: „Ось соціялізм!"...

Говорячи про діяльність Леоніда, Тетяна зазначує, що вони не бажають, щоб їх називали „дисидентами", бож вони борці за волю, та що рівнобіжно з політичною діяльністю, Леонід не покидає наукової: „Він закінчив теоретичну студію про тоталітаризм, велика частина якої появилася у самвидаві. Він теж підписав контракт з американським видавництвом для появи психологічної колекції та підготовляє есей про Шевченка для Інституту українських студій у Канаді. Матеріяльно вони почуваються „упривілейованими", бо спершу ними заопікувалася міжнародна солідарність, а тепер його книжка добре продається і завдяки авторським правам їм удалося купити маленьку хату на передмісті Парижу... З появою книжки вони дістали багато прихильних листів: „Йонеско прислав нам надзвичайного листа, він, що у своєму театрі добре представив механіку абсурду, правдиво відчув цю абсурдність, у якій хотіли нас замкнути. А також ми дістали багато листів від робітників, що нам особливо сподобалося, бо для нас важливо, щоб робітники читали наші твори. Критики теж добре відгукнулися на книжку, нам тільки прикро, що вони не сягнули до основ, обмежуючися індивідуальним випадком Леоніда. Адже його свідчення це не література, а боротьба, й наше життя — вічна боротьба ..." (Слідують підписи інтерв'юверів: П'єр Босен і Ляра Вітошинська).

Треба додати, що редакція „Лір" звернулася до українських редакцій та видатних інтелектуалістів українців, і сама адміністрація „Лір" вислала це число з Плющем на подані адреси. Сподіваємося, що багато українців їх дістали. Адреса „Лір": 67 ав. де Ваграм, Париж 17.

Серед книжок французькою мовою, які появляються на тему протимосковського спротиву, ніколи не обходиться без довших, чи коротших цитат із висловів або написань Леоніда Плюща. Деякі автори, пишучи на загальну тему, присвячують нашому землякові цілі розділи. Так і зробила Елізабет Антебі у своїй книжці „Право азилів („психушок") у Совєтському Союзі" (1), даючи їй підзаголовок: „документ" та вступне слово Євгена Йонеско. Розділ п. н. „Рана й

(Закінчення на ст. 4-ій)

Леся Храплива-Щур

ЩОБ „ПРИЗАБУТІ КАЗКИ" НЕ ЗАБУВАЛИСЯ!

„Для дітей казка-забавка, а для мудрого загадка" — каже народна приказка. І справді, на дні стародавніх казок сьогодніші психологи вміють знайти невичерпну скарбницю відомостей про найглибші, несвідомі не раз порухи людського „я". Народна, невчена мудрість зуміла їх пізнати та висловити відповідними символами. Цим і здобула собі велику повагу навіть у сьогоднішньому науковому світі, попри всю його недовірливість та критичне наставлення.

А коли поглянемо на полиці найновіших та найстаранніше виданих книжок для дітей в усьому культурному світі, знайдемо там поряд з наймодернішою тематикою і старосвітські казки всіх народів — у цікавих, люксусових оформленнях. Видно, що цікаві вони не лиш теоретикам-психологам, але й сучасній дітворі, бо передові видавництва добре перевіряють попит на кожну книжку, поки візьмуться її видавати.

Тому й годиться належно привітати нове видання Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді ім. Л. Глібова — збірочку „ПРИЗАБУТІ КАЗКИ". Зібрала їх, зредагувала та видала голова цього ж Об'єднання, відома своїми численними творами для молоді, головно ж незвичайно популярною повістю „Бог вогню" — письменниця Ольга Мак. Зібрані казки справді на сьогодні вже призабуті, хоч були самозрозуміло відомі нашій дітворі ще які два-три покоління тому. Тому новому, сьогоднішньому поколінню — будуть новиною.

А пригадати їх нашим дітям — таки варто. В першу чергу тому, що укриті в них перлини народної мудрости. Над усе — віра в справедливість. Дідова дочка, тиха й скромна, готова догодити всім, навіть „кінській голові", дістає заслужену нагороду. Лиха ж, бабина дочка, теж дістає по заслузі за своє лукавство. „Язиката Хівря", хоч і не злобна зроду, та таки мусить відпокутувати за зло, що його натворила ненавмисне.

У пляні популярних мотивів народних казок теж і „Як Іван-Великан чортів перехитрував". З постаттю чорта борикається наша література, словесна, як і писана ще з часів „Облєченія діявола мирожерца" Івана Вишенського. Важко бо нам повірити в абсолютну всемогучість лихого. Мусить же знайтися у нього якесь слабе місце, якась маленька наївність, що її розважний українець використає належно! Так було і в Гоголя і в Стороженка і ця казка додає відваги стати до змагу зі злом.

„Дурень зі ступою" та „Лежень" — радше йдуть по лінії народної анекдоти. У них цікавий в першу чергу перебіг історії, наверствування непередбачених і неможливих ситуацій. Та крізь тканину захоплюючої розповіді просвічує теж цікава думка: що не завжди дають найкращу розв'язку трудним життєвим ситуаціям ті, що їх люди вважають розумними та працьовитими. Часом зуміють знайти раду, завдяки своїй наївності, саме ті, що ними всі погорджували, вважали ледащами. І коли довгі віки непрохані й неправні пани нашої землі старалися вщепити нашому народові почуття його меншевартісности — то цього типу казки саме й є здоровою реакцією самооборони народного генія.

Та крім цих виховно-етичних вартостей, казки, враз з добрими ілюстраціями М. Михалевича, дають багатий образ українського побуту, такого, як був колись, на якому виростала наша духовість і культура. Було б помилкою лякатися, що діти, пізнавши цей старосвітський, невибагливий спосіб життя, стануть його соромитися. Таж не соромляться американці чи канадійці своїх піонерських возів з наметами та хиж із нетесаних колод! Навпаки, радо пишуть про них для дорослих і дітей. Воно ж — неіснуюча вже екзотика, але рівночасно і корінь сьогоднішнього. Тільки подати б його в належному освітленні!

Наша книжечка, поміж іншими позитивними прикметами, теж і великий, чіткий друк та старанні пояснення менше зрозумілих слів. Коротко: видавець, ілюстратор та видавництво зробили своє: все можливе, щоб дати нашим дітям вартісне й потрібне для їх виховання видання. Тепер слово за батьками, вчителями, виховними організаціями. Належне бо використання книжечки належить до них!

Едвард Касинець
Гарвардський університет

ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

(на Гарвардському прикладі)

III

Нарешті, наш досвід використання добровільців з української громади як бібліотекарів не був зовсім задовільним. Часто добровільці займають більше часу, ніж вони дають програмі через те, що вони вимагають досить багатьох вказівок.

Якщо б мені було треба підсумувати моє особисте ставлення до загальної академічної громади та українського осередку зокрема, я б ужив терміну „активіст". Це моє палке переконання, що перед українським бібліотекарством тепер стоять важливі завдання, які треба виконувати, не тільки пасивно задовольняючи потреби академічних спеціялістів, але до деякої міри й формуючи ці потреби творенням нових і кращих збірок документації та розроблюванням широких систем клясифікації та аналізи, які краще б описували ці збірки.

Документація не лише ділянка предметного спеціяліста: бібліотекарі повинні підкреслювати, що в документації є історичний та фізичний аспекти, які треба вивчати так само систематично, як предметний зміст документації. Таким чином, як твердив академік С. Маслов, бібліограф мусить знати про папір, чорнила, водяні знаки, шрифти книжок та бути обізнаним з історією українського друку, мистецтва, графіки та письма. У виконанні цих завдань на протязі останніх декількох років була зроблена спроба заохоти до оглядів довідкового та бібліотечного наукового матеріялу в журналі „Рецензія": один випуск був цілком присвячений обговоренню чотирисотої річниці книгодруку в Україні.

Також була зроблена спроба організувати серію лекцій в Інституті з бібліотечних та інформаційних наук під спільним керівництвом із Бібліотечним клюбом. Теми лекцій були: „Друк у Совєтському Союзі" (читав Ґ. П. Вокер, Бодлеянська бібліотека), „Клясифікація Конґресової бібліотеки та предметні заголовки і слов'янські студії" (А. Турчин), „Інформаційний ринок та застарілість бібліотек" (К. К. Кальба) та „Комп'ютер і людина: проблеми та перспективи" (Дж. Рейбен). Особливо на останньому семінарі були підняті численні важливі питання. Вони включали такі пропозиції, як використання обчислювальної машини в обробці великих масивів інформації для створення серійного показника української періодики даного періоду. Спершу це потребує кодування інформації з бльоку періодики (напр., „Епархіальные ведомости" чи совєтські літературні періодичні видання 20-их років), для яких існують друковані індекси. Іншим можливим застосуванням комп'ютера може бути створення предметного та змінного порядку каталогів (напр., за датою видання) на основі таких великих картотек: 1) списки книг Нюйоркської публічної бібліотеки, 2) каталог Гарвардської збірки україніки, що зосереджується в Українському Науковому Інституті та 3) картотека Василя Надраґи в Конґресовій бібліотеці.

III

Одним із перших завдань бібліотекарів і бібліографів україніки повинно бути подорожування в Україну. Цьому сприяє час, бо постійно розширюється система Фулбрайта щодо Совєтського Союзу та зростає число обмінів між Канадою та ЗСА з одного боку, і Совєтським Союзом, з другого. Декілька моїх знайомих уже мали можливість працювати в архівах та бібліотеках совєтської України. Одначе не треба автоматично вважати, що найкращі збірки україніки в усіх ділянках містяться обов'язково в Україні. Частину їх забрали війни, пожежі, централізація. Все ж таки бібліографи та бібліотекарі, що відвідують Україну, можуть знайти там дуже багато допоміжного матеріялу „напіввиданого" чи архівного характеру. Наприклад, добре відомі такі речі, як оригінали незавершених праць Левицького та інші праці цього бібліографа, історіографічний каталог Мирона Кордуби у Львові, а також залишки допоміжної літератури 1920-их років. Конечно встановити кращий обмін матеріялами із збірками, крім київської, також і з тими, що їх мають провінціяльні видання.

Важливе питання, що стоїть перед українськими бібліографами, це координація зусиль у збиранні колекцій. У Канаді загальні збірки україніки сконцентровані в Онтаріо, значні збірки існують в Клюмбії та Альберті; важливий матеріял зберігається в старих релігійних збірках, як, наприклад, збірки Отців Василіян у Мундарі та Православній колеґії св. Андрія у Вінніпезі, але з різних причин ці збірки не повністю доступні. Головним пріоритетом Канадського Інституту повинно бути висвітлення деяких з цих існуючих матеріялів та допомога і заохочення до публікацій про їхні збірки.

Так, навіть приватні колекції української канадіяни повинні бути здані на зберігання (якщо не подаровані), скаталогізовані та стати повністю доступними для кваліфікованих дослідників. Нарешті, дальша розбудова збірок повинна бути консервативна: тобто, вона повинна спиратися на раніш існуючому характері збірки. Спеціяльністю збірки може бути якась географічна територія України, предмет чи хронологічний період, красне письменство 20-их років в університетах у Торонто чи в Іллінойс, особливий тип матеріялу (рідкісні книжки в Конґресовій бібліотеці та в Гарварді) чи навіть походження (іміґрантська література в університеті Міннесоти). Ми повинні почати відряджати матеріяли один одному та практикувати часом стриманість у побудові збірки. Але, щоб ця кординація була повністю ефективна, я б запропонував спільне керівництво Гарвардського та Канадського українських інститутів симпозіюмом „Українські книжкові закупи та бібліографія", який міг би відбутися в Кембріджі (чи в Едмонтоні). У зв'язку з цим я повинен підкреслити, що на такий симпозіюм слід запросити не тільки спеціялістів з ділянки українського бібліотекарства, але також осіб, що працюють для урядових установ у ЗСА й Канаді, діяльність яких стосується української документації.

Ще однією важливою бібліографічною потребою повинно стати створення пошукового довідника в українських студіях в галузі гуманітарних наук типу Сімонза для російських студій. Ще одна конечність — це зведений вибірковий список україніки в деяких з основних збірок. За таких обставин у розвитку українських студій ми не повинні вперто наполягати на вичерпности чи всеоб'ємності такого проєкту: ми повинні робити можливе. Зведений список не мусить навіть бути у твердій обкладинці, а лише розмножуватись у формі „мікрофішу". Те ж саме можна сказати про окремі бібліотечні каталоги україніки. Бібліографічні частини багатьох дисертацій з україніки можуть теж бути розміщені на „мікрофішах" та стати важливою вказівкою типу і характеру матеріялів, що використовуються на аспірантському рівні.

Нарешті, деякі з найважливіших бібліографічних засобів в українських студіях існують лише в одному примірнику в американських книгозбірнях і їх стан швидко погіршується. Одним з найважливіших проєктів українських інститутів може бути створення „Бібліотеки українських допоміжних засобів".

(Кінець)

Товариство Свята Софія
Комісія Науково-Видавнича
повідомляє та запрошує Українське Громадянство, а зокрема Студентів, на

ДОПОВІДЬ

журналіста

ДОМІНІКА МОРАВСКОГО

який говоритиме про стратегію опору Католицької Церкви і населення в Україні й Польщі та їх вплив на Східню Европу й світ, взагалі.

Доповіді відбудуться:

ВАШІНҐТОН, Д. К. — 13-го лютого ц. р., о год. 7:30 веч., в домі Т-ва Св. Софії, Філія УКУ, 2615, 30-та вул. Норт Вест.
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — 14-го лютого ц. р., о год. 7:30 веч., в домі Т-ва Св. Софії, Філія УКУ, 7911 Whitewood Rd., Elkins Park, Philadelphia, Pa.
НЮ ЙОРК, Н. Й. — 17-го лютого ц. р., о год. 6:00 веч., в Українськім Інституті Америки, ріг 5-та Авеню і 79-та вул.

УПРАВА Т-ВА СВ. СОФІЯ

Українська Вільна Академія Наук у США

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ

ЛІТЕРАТУРНО-МОВОЗНАВЧОЇ СЕКЦІЇ

Проф. ГРИГОРІЙ КОСТЮК — Відкриття.
Д-р ІВАН НОВОСІВСЬКИЙ — доповідь: „Ольга Кобилянська у спогадах сучасників" (До 35-ліття із дня смерти письменниці).

Засідання відбудеться

в неділю, 19 лютого 1978 р., о год. 2 по пол.
в приміщенні Академії, 206 Захід 100 вул., Ню Йорк

ЧИТАЙТЕ і ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
Український Місячник

„МЕТА"

орган Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі.

Часопис „Мета" приносить вичерпні інформації про події в Україні та про наше життя на чужині.

Замовляйте „Мету" по такій адресі:
Verlag "МЕТА"
c/o Ukrainisches Informationsburo
8 Munchen 2, Dachauer Str. 9/II, W. Germany

ВАШІНҐТОН і ОКОЛИЦЯ!
повідомляємо, що

Д-р МИРОСЛАВ І. ТЕЛЮК

ВІДКРИВ ПРАВНИЧУ ПРАКТИКУ
в Fairfax, Virginia 22030
10560 Main Street, Suite 401
Tel. (703) 385-8710

Федеральна Кредитова Кооператива
„Самопоміч" в Джерзі Сіті, Н. Дж.
ЗАПРОШУЄМО УСІХ ЧЛЕНІВ НА

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

нашої Кредитової Кооперативи
які відбудуться
в неділю, 19 лютого 1978 р., год. 3-тя по пол.
в Українському Народному Домі
при 90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.

Дирекція

Окружний Комітет Відділів
Українського Народного Союзу
в Детройті, Міш.
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться
у суботу, 18 лютого 1978 р., о год. 6-ій веч.
в залі Українського Народного Дому
при вул. Мартін ч. 4655 в ДЕТРОЙТІ, Міш.

ІЗ СЛІДУЮЧИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

Відкриття і схвалення порядку нарад.
Ствердження правосильности Зборів.
Вибір Президії.
Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
Дискусія над звітами.
Абсолюторія уступаючій Управі.
Вибір нової Управи.
Внески, запити, різне.
Закриття нарад.

У Зборах зобов'язані взяти участь усі члени Управи Окружного Комітету та члени Відділових Управ приналежних до округи, а саме:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506.

У Зборах візьмуть участь:

Євген Репета, головний радний УНС
Богдан Дейчаківський, обласний організатор УНС

ЗА УПРАВУ:

Володимир Дідик — голова
Петро Залуга — секретар
Василь Папіж — прес. реф.
Ярослав Базюк — касир

Прийдіть, будь ласка, на

ПРОСФОРУ „ДУМКИ"

що відбудеться
в неділю, 19 лютого 1978 р., о год. 3 по пол.
в авдиторії школи св. Юра
при 6-ій вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

В програмі: Виступи Філій „МОЛОДОЇ ДУМКИ" з Ню Йорку, Асторії, Нюарку та Йонкерсу під кер. АНІ КІТЧЕНКО та МАРІЙКИ ФЕСЬО; РІЗДВЯНА СЦЕНКА у виконанні юних артистів 83-го ВІДДІЛУ СУА; Виступ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ ГРУПИ під кер. УЛЯНИ ШМЕРЕКОВСЬКОЇ; Виступ юних танцюристів під кер. ДОРИ ҐЕНЗИ.

Від год. 6-ої до 11-ої — ЗАБАВА

- Вступ — 5.00, діти до 12 р. — даром (на покриття коштів їди і напитків — сода і вино).
- Квитки набувати в п. В. Слижа, тел. (212) 457-3517 або в п'ятницю, під час проби „Думки" в УНДомі, від години 7-ої веч.

27-мі РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

Федеральної Кредитової Кооперативи
„САМОПОМІЧ" в НЮ ЙОРКУ
відбудуться
в неділю, 26-го лютого 1978 року
у великій залі
Українського Народного Дому
ч. 140-142 Друга Авеню, НЮ ЙОРК СИТІ

Початок точно о год. 3-ій по пол.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів і ствердження кількости приявних.
2. Відчитання і схвалення протоколу попередніх Річних Зборів.
3. Звіт Управи.
4. Звіт Скарбника.
5. Звіт Кредитового Комітету.
6. Звіт Контрольної Комісії.
7. Обговорення Звітів.
8. Вибір трьох членів Управи і одного члена Кредитового Комітету.
9. Плян праці і бюджет на 1978 рік.
10. Виграші нагород членам, котрі приєднали нових членів.
11. Закриття Зборів.

Перекуску для приявних приготовить Комітет Пань.

Просимо прибути численно на Збори!!!

Окремих запрошень не висилаємо.

ЗА УПРАВУ:

Д-р Володимир Нестерчук — голова
Д-р Іван Флис — секретар

НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ!
В п'ятницю, 3-го березня 1978 року
о год. 7-ій вечора
в Українськім Народнім Домі
142 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й., кім. ч. 22
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
МІСТА НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦІ

До участи в яких запрошені Урядовці та Представники наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 46, 69, 86, 88, 117, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 205, 210, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Принняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіти з діяльности Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Уділення абсолюторії Окружній Управі.
7. Вибір Окружної Управи та Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1978 рік.
9. Доповіді ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ.
10. Різні справи.
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть теж участь
Члени Головного Уряду УНСоюзу
і Василь Оріховський, обласний організатор

Закликаємо всіх Відділових урядовців, а також обраних делегатів на 29-ту Конвенцію обов'язково взяти участь у цих зборах.

Також закликаємо всі Відділи вплатити свої вкладки до каси Окружного Комітету перед нарадами.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

д-р Іван Флис — почесний голова
Микола Хоманчук — голова
Василь Цюпа — касир
Михайло Юзенів — секретар

„ВРЯТУВАТИ"...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

арештували Левка Лук'яненка, розпочали ще 10 лютого 1977 року, коли заарештували М. Руденка. Матеріяли „справи" — діяльність української групи „Гельсінки", її документи про порушення прав людини на Україні. В судовому вироці Руденка і Тихого ясно висказана постава властей до цієї Групи. Чотири перші документи Групи схарактеризовані судом, як „антирадянські", і таким чином над кожним членом Групи зависла небезпека арешту.

Після заарештування Руденка, Тихого, а пізніше Мариновича і Матусевича, Група видала ще ряд документів (останній — меморандум ч. 18 — про дискримінацію українців на право еміґрувати), до відповідальности за які, правдоподібно, покличуть Л. Лук'яненка. Не є виключене, що орґани КҐБ використають для обвинувачення Лук'яненка й інші документи, між іншим, його заяву до Верховної Ради про виїзд з СРСР, або навіть сфабриковані свідчення про його „антирадянські висловлювання" (про такі спроби КҐБ він не раз говорив у своїх заявах).

Л. Лук'яненко заледве два роки перебуває „на волі" (під наглядом міліції) після відбуття 15 років тюрем і таборів — за свої думки і юридичні міркування про право України на самовизначення, право ґарантоване радянською конституцією.

Обвинувачення його вдруге в „особливо небезпечному державному злочині" загрожує йому таким самим жорстоким вироком, як вирок Тихому — 10 років таборів особливого режиму і 5 років заслання.

Врятувати Лук'яненка від цього може тільки негайна (ще перед судом) акція в його обороні. В першу чергу заходи урядів і громадськости країн, які підписали угоди, за точне і чесне виконання яких, він боровся.

18 грудня 1977

Члени Української громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод

О. Бердник, І. Кандиба, В. Калиниченко, О. Мешко, В. Стрельцов, Н. Строкатова

Звернення в обороні Лук'яненка Української групи „Гельсінки" підтримують:

А. Лавут, Т. Великанова, Н. Мейман, А. Подрабинек, священик Гліб Якунін, Віктор Капітанчук, Вадим Щеглов, просвітер Николай Горегой, Н. Федорова

Ділимося з Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що 16-го січня 1978 р., ненадійно, перестало битись щире українське серце,
нашого Дорогого
БРАТА, ШВАҐРА та ВУЙКА

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА АНДРУШКА

народженого в Західній Україні.

Покійний був людиною чесною, прямолінійною людиною величі духа. Перед війною був активним членом різних організацій та товариств, за те багато далось Йому потерпіти від окупантів нашої землі — від поляків перед війною, а в часі війни від большевиків та німців, які старались знищити віру та любов до всього, що було рідне та дороге, засилаючи Його до Станиславівської, а відтак до Львівської тюрем, де Йому у великій мірі відбилось це на здоров'ю. Чудом вдасться Йому вийти з тюрми, де по якомусь часі, так як багато інших, залишає свою улюблену Бойківщину і іде в невідоме. Опинившись в Німеччині, включається в громадську працю, а опісля в Америці. В Чікаґо був членом різних товариств, як також секретарем Т-ва Бойківщина та пресовим референтом Централі Бойківщина.

Панахиду відправив отець митрат М. Бутрицький, 20-січня, в похоронному заведенні Музика і Син.

Прощальне слово виголосили: від Т-ва Бойківщини пл. сен. інж. Клим; від Родини інж. Степан Голяш; від Друзів проф. Адам Антонович.

Похорон відбувся 21-го січня 1978 р., з собору св. Володимира і Ольги, на кладовище св. о. Миколая.

Спи Дорогий Брате, Шваґре, Вуйку. Хай вічним сном сняться Тобі ліси та квітучі поля Твої улюбленої Бойківщини.

Про молитву за спокій душі Покійного просять:
ОЛЕКСАНДРА БІДНА — сестра
ПЕТРО БІДНИЙ — шваґер
ТАМАРА і МАРІЙКА — сестрінниці
СТЕПАН і ПЕТРУСЬ — сестрінники
та Брати і Сестри в Україні

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Теми

Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Замість квітів на свіжу могилу Вуйка
сл. п. Володимира Попадюка
зложили 50.00 долярів
на Фонд Українських Гарвардських Студій.
Ірена — сестрінка з чоловіком Юрієм БУКСАРЕМ і Рідньою

В пам'ять Дорогого і Незабутнього Приятеля
бл. п. мґра прав Романа Кекіша
складаємо 100.00 долярів
на Фонд Будови Церкви св. Юра в Ню Йорку.
Дарія і Едвард КАМІНСЬКІ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас ненадійно у засвіти дня 23-го грудня 1977 року, наша Найдорожча СЕСТРА

СВ. П.

Д-р СТЕПАНІЯ КОРЕНЕЦЬ

Дякуємо в першу чергу Всечеснішим Отцям, парохові церкви св. І. Хрестителя о. Мих. Кучмякові, ЧІН та о. Осипові Панасюкові, довголітньому приятелеві Родини, за відслуження похоронних відправ та за глибоко зворушливі слова прощання і благословення на нову дорогу християнського життя Покійної. Щиро дякуємо д-рові Степанові Ворохові за сердечне прощання Покійної від Головної Управи Лікарського Товариства, а д-рові Романові Осінчукові за дружній спогад про лікарську та суспільну діяльність Покійної „Фунці" від початків її студентського і професійного життя. Пані Наталці Качмар щира подяка за прощання Покійної від Марійської Дружини, а пані Любі Савойці за теплий спогад і прощання від Шкільних Товаришок. Членкам Марійської Дружини дякуємо за відмовлення вервиці. Дякуємо сердечно хресному синові Покійної др. Андрієві Стефанівському за Його вияв синівської любови до Покійної прегарними червоними рожами, як теж за супровід домовини. Усім нашим найближчим Приятелям наша невимовна вдячність за Їхню сердечну моральну підтримку у наших найтяжчих хвилинах.

Рідним, Друзям, Колегам Покійної і Громадянству дякуємо за так численну участь у похоронних відправах, за молитви, Заупокійні Святі Літургії та за пожертви на добродійні і громадські цілі, як теж за вислови співчуття для нас. Нехай Всевишній винагородить Всіх, що взяли участь у вшануванні пам'яті нашої Дорогої Сестри.

Горем прибиті —

СЕСТРИ з Родиною

у великому смутку повідомляють Членство та Прихильників української вільної науки, що 6-го лютого 1978 р. відійшов у Вічність, на 95-му році життя
ГОЛОВНА РАДА
НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА,
НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
і ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ НТШ

бл. п. проф. д-р

МИХАЙЛО ТЕРШАКОВЕЦЬ

дійсний член Філологічної Секції НТШ від 1914 року, почесний член НТШ, довголітній учитель в Академічній Гімназії у Львові, професор Університету ім. І. Франка у Львові, Українського Католицького Університету в Римі, член Українського Богословського Наукового Товариства, член „Просвіти" у Львові, Рідної Школи і інших установ, відомий учений, дослідник старої української літератури і літератури 19-го ст., головно Галицького Відродження доби М. Шашкевича, автор численних наукових праць, друкованих в „Записках НТШ", в Українському Архіві, в Archiv der Slavischen Philologie у Відні, в Збірнику Львівської Ставропігії, автор праць Історично-Філологічного Відділу УАН у Києві, визначний суспільно-громадський діяч.

ПОХОРОН: в суботу, 18-го лютого 1978 р., о 9-ій год. рано з церкви Святої Покрови при Oak Lane і N. 12-та вулиця у Філядельфії на український цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Родині Покійного складаємо щирі слова співчуття у Їх тяжкому горю.

ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ: ЛІТНЯ ШКОЛА УКРАЇНІСТИКИ — 1978

Гарвардська Літня Школа й Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) знову організують інтенсивну чотири-тижневу програму навчання українистики.

Чотири курси: української мови для початкуючих, для заавансованих, української літератури та історії України відбуватимуться від 26-го червня до 24-го липня.

Крім курсів — теж: спеціялізовані семінарі, конференції, доповіді на різноманітні українознавчі теми, товариські імпрези й прогулянки.

Студенти, які впишуться на один із курсів, щоб здобути університетські кредити, зможуть одержати стипендію.

По детальні інформації треба писати на адресу:
Harvard Summer School
Holyoke Center, 1350 Massachusetts Avenue
Cambridge, Mass. 02138

У глибокому смутку ділимося вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що в понеділок, 6-го лютого 1978 р. у Філядельфії, Па., відійшов від нас, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, на 95-му році свого праведного та трудолюбного життя,
наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, СТРИЙКО і ШВАҐЕР

бл. п. проф. д-р

МИХАЙЛО ТЕРШАКОВЕЦЬ

довголітній професор Української Академічної Гімназії у Львові, дійсний член НТШ у Львові й Америці, бувший доцент Львівського Університету, перший лектор української мови Віденського Університету, професор Українського Католицького Університету у Римі, автор численних наукових праць з ділянки історії української літератури.

Горем прибиті:
син — ЮРІЙ з дружиною МИРОСЛАВОЮ і синами ЮРКОМ та АНДРІЄМ
дочка — СТЕФАНІЯ з чоловіком ЮРІЄМ БЕРЕЖНИЦЬКИМ, сином ІВАНОМ і дочкою ОЛЕНКОЮ
син — АНДРІЙ з дружиною ТАТЯНОЮ і дочкою ТАМАРОЮ
дочка — МАРІЯ з чоловіком РОМАНОМ ГАВРИЛЯКОМ
брат — ІВАН з дружиною НЕОНІЛЕЮ та синами ВАСИЛЕМ і ОСТАПОМ і Їхніми Родинами
Дальша Рідня в Україні, Польщі, Америці і Канаді

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 17-го лютого 1978 р., о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Насевича 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН: в суботу, 18-го лютого 1978 р., о 9-ій год. рано з церкви Святої Покрови при Oak Lane і N. 12-та вулиця у Філядельфії, Па. на український цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Замість квітів на могилу Покійного, просимо складати пожертви на НТШ, Патріярший Фонд або на Фонд Енциклопедії Українознавства.

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

Спортова хроніка Вінніпегу, Канада

Загинув Остап Пергалюк

Дня, 6-го січня ц. р., відбувся похорон в містечку Робліні, Манітоба пок. Остапа Пергалюка і його сестри, які загинули в нещасливому автомобілевому випадку повертаючись з лещатарської подорожі. Бл. п. Остап Пергалюк, між іншими був змагуном гаківської дружини „Козаки" в складі якої брав участь в історичній зустрічі з дружиною УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку. Вчасі перебування в Америці з групою інших змагунів „Козаків" відвідав приміщення Головного Уряду УНСоюзу в Джерзі Сиґі.

Слабші виступи гаківкової дружини „Козаки"

Після, знову успішного гаківського сезону 1976/77, в якому „Козаки" вдруге за останні три роки здобули чемпіонат університету Манітоба, в цьогорічному сезоні наша дружина не має вже можливостей осягнути звання першуна.

Успіхи студентської дружини копаного м'яча

Вдруге за останні три роки дружина Українського Студентського Клюбу університету Манітоба, здобула звання чемпіона і Чашу університету. В складі тієї чемпіонської дружини виступають: П. Бажан, Б. Опир, М. Іліняк, З. Романюк, З. Глушок, Р. Урбанюк, Ю. Грабович, І. Глушок, М. Дрепко, Б. Тимо, І. Голочинський, Т. Павлишин, Б. Стецько, К. Будик, З. Федорий, Б. Мадечук.

У цей час, як ця студентська дружина добилася гарних успіхів, слабо виступали дружини копаного м'яча при Інституті „Просвіта". У висліді цього розв'язано дружину „Львів", що виступала в 3-ій Дивізії, змагунів якої перенесено до дружини „Україна". Не зважаючи на це і ця дружина закінчила сезон на кінці другої Дивізії. Тільки завдяки реорганізації Ліги „Україна" залишиться в другій Дивізії.

Успішні виступи дружин кошиківки і фастболу

Нестор Будик зорганізував дуже успішну забаву для Українського Спортового Клюбу прихід з якої є призначений на фінансування української кошиківкової дружини, що виступає у вищій Лізі Вінніпегу „Сеньор Менс".

Дружина юнаків фастболу при Українському Канадському Легіоні здобула звання чемпіона на 1977 рік, Провінції Манітоба.

Петро Мельницький

ПЕРЕД ЗАГАЛЬНИМИ ВИБОРАМИ СУАСТу — Схід

Нюарк. (О. Т.). — Дня 19-го грудня ц. р., тут в Домі УСВТ „Ч. Січ" відбулися чергові наради Проводу СУАСТ-Схід, в часі яких звітовано про останні відбуті імпрези тієї нашої Спортової Цнтралі, як теж, між іншим, визначено дату Загальних Зборів, які відбудуться у неділю, 19-го лютого в Домі УСВТ „Ч. Січ" в Нюарку. Швидко проминула дворічна каденція теперішньої Управи, що як відомо відзначилася діловою активністю. Коли в січні 1976 року по деякій перерві відбувалися чергові Загальні Збори СУАСТ-Схід, то після вибору нової Управи окремі присутні представники спортових і молодечих організацій виявили сумнів чи вдасться новій Управі відновити заплянувану активність, що так нагло занепала. Підсумовуючи дворічну діяльність Управи з приємністю можемо відмітити, що ці сумніви не справдилися. В загальному Управа виконала своє завдання і цим підтвердила актуальність спортової активности нашої молоді без якої не можна було мріяти про відновлення великих імпрез СУАСТ-Схід.

До таких імпрез, якими проводила Управа СУАСТ –Схід належали: Спортові Ігрища Українських Спортових і Молодечих Організацій, відновлені турніри відбиванки, копаного м'яча, настільного тенісу та продовжування тенісового турніру. В усіх цих великих спортових імпрезах брали участь тисяча змагунів і змагунок в різних ділянках спорту. Сотні симпатиків наших дружин брали участь в цих імпрезах в ролі глядачів.

Для успішного проведення цих великих спортових імпрез треба було вкласти багато часу і енергії усіх членів Управи та відбути ряд підготовчих нарад, які по черзі відбувалися в Нюарку, Йонкерсі, Ню Йорку і Пассейку. Очевидно відбутими імпрезами і турнірами не вичерпано вповні усіх плянів, що їх мав Провід СУАСТ-Схід. Для цього потрібно більшої співпраці з боку наших спортових осередків, зокрема тих, що невідомо чому, стоять поза системою нашої спортової Централі. Відчувається велика потреба наших молодших спортових діячів, які можуть у великій мірі зміцнити Провід. Дотеперішню діяльність СУАСТ-Схід проводили представники: УСВТ „Ч. Січ", Окремі осередки СУМА і станиці Пласту та УСО „Тризуб" Філядельфія.

ПЕРЕБУДОВУЮТЬ ЦЕНТРАЛЬНИЙ СТАДІОН В КИЄВІ

Вже від листопада 1977 року ведеться реконструкція Центрального стадіону в столиці України, Києві, де, як відомо в 1980 році відбуватимуться змагання Олімпійського турніру копаного м'яча. Про хід роботи над відновленням цього велетенського стадіону, час-до-часу, появляються нотатки в совєтській пресі і деякі з них заслуговують на нашу увагу.

Заки приступимо до жалюгідних фактів, хочемо ще раз пригадати, що як твердять спортові політруки в поневоленій Україні, усі спортові будови фінансує „держава" яка в загальному дбає про спортове життя. Часто-густо совєтські, спортові пропаґандисти проливають крокодилячі сльози над важкою долею спорту в „буржуазно-капіталістичному" світі, де в загальному спортове життя проводиться на базах шкіл і громадських спортових клюбів чи товариств.

В „Спортивній Газеті" Ч. 2 з 5-го січня 1978 року появилася нотатка кореспондента В. Браницького, під наголовком „Помилки за подвійною розцінкою" в якій автор подає ганебні факти про стан перебудови цього Олімпійського об'єкту в столиці „орденоносної радянської України".

В. Браницький вибрався на оглядини тієї перебудови, де зустрів М. М. Авраменка, начальника управління спортових споруд спортового Комітету України. Ось, що пише цей кореспондент: „Реконструкцію розпочато недавно, однак проблем виникло вже набагато більше, ніж чекалося, — розповідає Михайло Максимович (тобто Авраменко прим. наша). Поперше, не вистачає робочих рук. У дві зміни щодня працює десь близько 50 чоловік..."

Чи ж це ганьба сучасного століття? Українську молодь запроторюють на будову стратегічної Байкало-Амурської магістралі 8 тисяч кілометрів від України, як теж на будови Олімпійських об'єктів в Москву в цей час, як в столиці України не вистачає робочих рук?

„Не секрет, продовжує Авраменко, ми розраховували на підтримку комсомолії, надіслали відповідні листи до ЦК ЛКСМУ. Там пообіцяли направляти до нас молодь (здебільшого юнаків, які відслужили в лавах Радянської Армії). На жаль, і досі ми тільки чекаємо на допомогу комсомольців. Думається, що згодом потрудяться для олімпійської реконструкції головного стадіону республіки студентські будівельні загони..."

Як виходить із тверджень Авраменка, що вже і в Центральному К-ті комсомолу України мають досить цих старшобратніх наказів, безконечно постачати на рабську працю українську молодь в різні закутини совєтської імперії, коли вони примушують чекати на юнаків, цим разом на рабську працю в столиці України.

Не виходить теж із студентськими „загонами", бо і вони раніше літньої перерви прийти не зможуть...

Чи можна собі уявити щось подібного в „буржуазно-капіталістичному" світі? В Австралії, Японії, Італії, Мехіко, Зах. Німеччині і Канаді збудували чудові і величаві стадіони і в цих країнах навіть на думку не впало заганяти молодь і студентів на рабську працю. Це можливе тільки в совєтській імперії.

Цікавий факт відмітив Браницький в цій же нотатці, що його висловив з ним в розмові головний інженер управління В. Ф. Галкін:

„Багато клопотів маємо з проєктною документацією, якою нас повинен постачати Києв ЗНДІЕП (директор О. І. Заваров). Проектанти відстають від робочих ритмів...Але це не все.Після того, як з кресленнями і документацією будівництва відновувально -діагностичного комплексу познайомилися фахівці з Москви і висловили свої зауваження,виникла необхідність відкоректувати проєктно-кошторисну документацію цього об'єкту. Пропозиції москвичів сприяли б значному поліпшенню самого проєкту.Але в Київ ЗНДІЕПі стали в позу,образились. Мовляв,уже пізно щось змінювати..."

І тут виходить „шило з мішка". „Молодші брати" в двічі орденоносній совєтській Україні мусять „скакати, як пан каже", тобто старший брат з Москви.

Це ще один доказ, як глибоко і жорстоко червоні російські імперіялісти вкорінилися в Україні, коли навіть така мала справа, як перебудова спортового стадіону не може відбутися без їх диктату.

Чи ж можна дивуватися Київ ЗНДІЕПі, що вони образилися? Є за що!

О. Т.

День Української Незалежности...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ний стіл та українське печиво. Комітет Оборони людських прав в Україні подбав про відповідну брошурку, яка інформувала відвідувачів про сучасний політичний стан в Україні.

Розвагову частину програми підготовила українська молодь, яка виступала два рази в суботу та два рази в неділю з українськими танками, піснями і грою на музичних інструментах. Перед кожним виступом заповідачка коротко інформувала слухачів про Україну, значення 22-го січня і про сучасну загальну політичну ситуацію в Україні. Після кожного виступу по великій залі гомонів гимн „Ще не вмерла Україна". Співали учасники виставки та навіть приспівували прихильні американці, захоплені українською піснею та музикою.

Проклямації губернатора та посадника, а також знімки делегацій були виставлені на почесному місці поміж прапорами Америки і України. Приблизно 2,000 людей відвідало виставку, а ще більше чуло про неї по радіо або в часописах.

Головою Свята була пані Надя Даниш, мистецькою виставкою проводила пані Вікторія Клос, організаторкою розвагової програми та Комітету Оборони людських прав була Марта Кордуба, мистецька виставка постатей княжої доби належала відомому на Заході малярові Леонідові Бенцелеві. У святі брали участь майже всі активні члени громади.

ЩОБ „БАЛАМУТСТВО"...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ніж — Плющ" (від ст. 215 до 230) переказує відомі всім українцям переживання Плюща на „волі", в тюрмі й у „психушці", його виїзд на жидівський пашпорт у вільний світ та його дальші заходи для порушення сумління світу. Проте, що для нас цікавіше, уся книжка цієї талановитої журналістки, яка побувала навіть у Москві та засягнула різних інформацій для своєї книжки від Сахарова, не говорячи про її інтерв'ювання московських, жидівських та інших приїжджаючих з СССР, всіяна численними згадками про українських борців за волю, яких вона, завдяки Плющеві, чудово відрізняє від московських „дисидентів", чи жидівських виходців леґальним шляхом. На ст. 126-7 говорить вона про Валентина Мороза і цитує не тільки назви його творів, але й поодинові уступи з „Заповідника", „Серед снігів" та ін., підкреслюючи його чесність і невгнутість А далі на ст. 189, 193-4, 201-5 і від 217 і 247 до 254, перераховує і характеризує всіх українських політв'язнів, відмежовуючи їх від інших національностей.

Цікаве її пояснення „неомарксизму", який вона знайшла в ген. Григоренка й Л. Плюща: „Чому ці перші, що збунтувалися, все ж таки назвали себе неомарксистами, приймаючи „чисті" ідеї Леніна? Тому, що їхній бунт проходив у замкненому полі офіційного „лоґусу" і совєтської символіки. Коли вони покликаються на Леніна, то це тому, що не мають нікого іншого. Вони не мають іншої механіки виступу як поточну мову, коли хотять вияснити спочатку всі суперечності собі самим, а тоді передати їх іншим. В етикетці „неомарксизм" основне не покликання на Маркса, але прислівник „нео", новий. Щоб здемаскувати Леніна, що ніс зародки сталінізму, треба перейтися по Ленінові."

І коли чужі автори розмірковують питання „марксизму" у нашого земляка, Леоніда Плюща, — дуже складної, непересічної постаті, — то тимбільше повинні наші соціо- й етнологи прослідити це психологічне явище. Залишати це питання виключно на більш чи менш покликаних для цього журналістів, призводить якраз до закидів, чи навіть протестів, нашої читацької публіки.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ПОПОВИЧ, членка УНС Відд. 351 С-ва Покрови Пресв. Богородиці в Наягра Фоллс, Н. Й., померла 17 листопада 1977 р. на 79 р. життя. Нар. в 1898 р. в с. Тудорів, Гусятин, Україна і стала чл. УНС в 1952 р. Залишила у смутку синів Стефана, Василя, Михайла і дочок Стеллу і Анну. Похорон відбувся 21 листопада 1977 р. на цвинтарі Рівердейл в Наягра Фоллс, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Е. Грицун, секр.

МИХАЙЛО МАКАР, член УНС Відд. 481 Т-ва ім. І. Франка в Карнеґі, Па., помер 28 листопада 1977 на 87 р. життя. Нар. в 1890 р. і став чл. УНС в 1924 р. Залишив у смутку дружину Марію, синів Івана, Михайла мол. і Гаррі та братів. Похорон відбувся 3 грудня 1977 р. на цвинтарі Пресв. Трійці в Карнеґі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАВЛО ҐАЛЯН, член УНС Відд. 334 Т-ва ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 15 листопада 1977 р. на 81 р. життя. Нар. в 1896 р. в Теплівці, Полтава, Україна і став чл. УНС в 1957 р. Залишив у смутку дружину Фріду, дочку Орисю, синів Андрія і Юрія та сім внуків. Похорон відбувся 18 листопада 1977 р. на цвинтарі Ріверсайде в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ТИХОНЕВИЧ, член УНС Відд. 305 в Магони Сиґі, Па., помер 12 листопада в 1977 на 68 р. життя. Нар. в 1909 р. в Україні і став чл. УНС в 1934 р. Залишив у смутку дружину Емілію та дальшу родину. Похорон відбувся 16 листопада 1977 р. на українському цвинтарі св. Михаїла в Магони Сиґі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Маргарета Гентош, секр.

МИКОЛА ФЕДУНІВ, член УНС Відд. 495 Пластовий Відділ в Вінніпеґу, Канада, помер 26 листопада 1977 на 62 р. життя. Нар. в 1915 р. в Тиняві, пов. Стрий, Україна і став чл. УНС в 1965 р. Залишив у смутку дружину Евелин і дочок Надію і Лідію. Похорон відбувся 1 грудня 1977 р. на цвинтарі Усіх Святих в Вінніпеґу, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАРАСКЕВІЯ КАПУСТА, членка УНС Відд. 49 Б-ва св. Арх. Михаїла в Торонті, Онт., померла 24 листопада 1977 на 78 р. життя. Нар. в 1899 р. в Україні і стала чл. УНС в 1959 р. Похорон відбувся 28 листопада 1977 р. на цвинтарі Мовт Гопп в Торонті, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ЯРОСЛАВА КОБРИН, членка УНС Відд. 388 Т-ва Запорозька Січ в Честер, Па., померла 21 листопада в 1977 на 65 р. життя. Нар. в 1913 р. в Коломиї, Україна і стала чл. УНС в 1949 р. Залишила у смутку сина Юрія, сестру Софію і брата Романа. Похорон відбувся 26 листопада в 1977 р. на цвинтарі Непорочного Зачаття в Лінвуд, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МАРІЯН ЛЮДВІК, член УНС Відд. 373 в в Ст. Луїз, Мо., помер 21 листопада 1977 на 64 р. життя. Нар. в 1913 р. і став чл. УНС в 1948 р. Залишив у смутку дружину Ольгу, сина Рональда та дальшу родину. Похорон відбувся 23 листопада 1977 р. на цвинтарі Кальварія в Флоріссант, Мо.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослава Вілямс, секр.

ВАСИЛЬ БІСКУПСЬКИЙ, член УНС Відд. 352 Б-ва св. Арх. Михаїла в Честер, Па., помер 16 листопада 1977 на 65 р. життя. Нар. в 1912 р. в Україні і став чл. УНС в 1950 р. Залишив у смутку дочок Джоан і Гелену, сина Ярослава і 3 внуків. Похорон відбувся 19 листопада 1977 р. на цвинтарі Філя Меморіял Парк в Фразір, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ОЛЕКСАНДЕР БУЧЕК, член УНС Відд. 158 Т-ва ім. Б. Хмельницького в Брукліні, Н. Й., помер 17 листопада1977 на 59 р. життя. Нар. в 1919 р. в с. Вікно, пов. Гусятин, Україна і став чл. УНС в 1969 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина Михайла з дружиною Наталкою, дочку Лесю з мужем Петром, внучку Сузанну і внука Андрійка. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Емілія Саноцька, секр.

АНДРІЙ ГУССАР, член УНС Відд. 289 Т-ва ім. Т. Шевченка в Рочестері, Н. Й., помер 5 листопада 1977 на 85-му р. життя. Нар. в с. Коростовичі, пов. Рогатин, Україна і став чл. УНС в 1923 р. Залишив у смутку синів Василя, Петра, Михайла, дочок Марію, Ольгу і Дороті, 16 внуків та 14 правнуків. Похорон відбувся 9 листопада 1977 на цвинтарі Ґолі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.

Пок. Андрій Гуссар зорганізував 289 Відд. УНС в 1923 р.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Гуссар, секр.

АНДРІЙ ПАРТАЧ, член УНС Відд. 334 Т-ва ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 12 листопада 1977 на 73 р. життя. Нар. в 1904 р. в с. Стоділка, Львів, Україна і став чл. УНС в 1951 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Софію, трьох внуків і одного правнука. Похорон відбувся 15 листопада 1977 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Боганек, секр.

МАРҐАРИТА ЧЕЛЯК, членка УНС Відд. 7 Т-ва ім. Д. Капітули в Мек Аду, Па., померла 23 жовтня 1977 р. на 48 р. життя. Нар. в 1929 р. в Томаква, Па. і стала чл. УНС в 1947 р. Залишила у смутку мужа Василя і три дочки. Похорон відбувся 27 жовтня 1977 р. на українському цвинтарі Пресв. Марії в Мек Аду, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелен Словік, секр.

МАРІЯ БЕРЕЗОВСЬКА, членка УНС Відд. 168 Б-ва св. Василія в Перт Амбой, Н. Дж., померла 7 листопада 1977 на 80 р. життя. Нар. в 1897 р. в Україні і стала чл. УНС в 1916 р. Залишила у смутку Дмитра, Івана і Василя та дальшу родину. Похорон відбувся 10 листопада 1977 р. на цвинтарі Кловер Ліф Меморіял Парк в Вудбрідже, Н. Дж,

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

АННА ЛЯСКА, членка УНС Відд. 217 Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., померла 19 жовтня 1977 р. на 87 р. життя. Нар. в 1890 р. в Україні і стала членкою УНС в 1934 р. Залишила у смутку синів Франка і Чарлі, 5 внуків, 8 правнуків і одного праправнука та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі Ґолі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

МИРОСЛАВ САМИЦЯ, член УНС Від. 221 в Чікаго, Ілл., помер 13 жовтня 1977 р. на 68 р. життя. Нар. в 1908 р. в Денисові, Україна і став чл. УНС в 1950 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Ярослава з родиною, дочку Надію з родиною, брата і сестру в Україні. Похорон відбувся 16 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ІВАН ЧАПЛЯК, член УНС Відд. 70 Т-ва Поступовий Клюб в Джерзі Сиґі, Н. Дж., помер 22 жовтня 1977 р. на 61-му р. життя. Нар. в 1916 р. в Україні і став чл. УНС в 1958 р. Залишив у смутку дружину Ельсі, синів Богдана і Стефана та дочку. Похорон відбувся 25 жовтня 1977 р. на цвинтарі в Арлінґтоні, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Шеремета, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1978 р.

МЕНВІЛЛ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 349 Відд., о год. 2-ій по пол. в залі кат. церкви св. Михаїла, South 3rd Ave. На порядку: вибір делегата і його заступника на 29 Конвенцію УНС та познайомитися з новообраною Управою. — М. Захарко, секр.

ОМАҐА, Небр. Річні загальні збори Т-ва Карпати 356 Відд., о год. 2-ій по пол. в приміщенні церковної домівки. Після Загальних зборів відбудуться місячні, на яких буде вибраний делегат і його заступник на 29 Конвенцію УНС. — М. Депа, гол., О. Продивус, секр., М. Воробець, кас.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. О. Ольжича 32 Відд., о год. 1-ій по пол. в Укр. Гор. Клюбі при 847 N. Franklin St. На порядку: звіти Управи та вибір нової на 1978 р. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір двох делеґатів і заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — В. Лебідь, гол., М. Хомин, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая 175 Відд., о год. 1:30 по пол., в залі УНДому при вул. Мартін. На порядку: побіч ділових справ, предбачено вибір делеґатів та їх заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — В. Папіж, гол., Я. Базюк, секр.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. Річні збори і вибір нової Управи 271-го Відд., о год. 3-ій по пол. в залі на Лакаванна Авеню. Після Річних зборів відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата та його заступника на 29 Конвенцію УНС. — П. Романишин, гол., П. Німець, кас., І. Чопко, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Дністер 430 Відд., о год. 4-ій по пол., в залі Дому Окр. Комітету УНС при 5004 Н. Олд Йорк. На порядку: звіти уступаючої Управи і К. Комісії, дискусія і вибір Управи і К. Комісії на 1978 р. По Річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір трьох делеґатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. — Д-р І. Скальчук, гол., І. Книгницький, секр., С. Волянюк, кас., Р. Савчак, гол. К. Комісії.

БАЛТІМОР, Мд. Загальні збори Т-ва ім. І. Франка 337 Відд., о год. 12-ій дня, в домі „Самопомочі", 239 S. Broadway. На порядку: відкриття зборів, вибір президії, звіт Управи і К. Комісії, дискусія, вибір нової Управи, закриття. По Річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата і його заступника на 29 Конвенцію УНС. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Загальні збори Б-ва св. Володимира 105 Відд. в Домі Округи УНС, 5004 Old York Rd. Проситься прибути, вплатити чл. вкладки-і вибрати делеґата і його заступника на 29 Конвенцію УНС. По звичайних зборах відбудуться Річні з річним звітом і вибором Управи на 1978 р. Якщо на означений час не явиться приписане число членів, збори відбудуться на півгодини пізніше і будуть правосильні. — Управа.

НЕДІЛЯ, 26-го ЛЮТОГО 1978 р.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 385 Відд., о год. 4-ій по пол., в УНДомі. На порядку нарад: вибір делеґатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. Присутність чл. обов'язкова. — П. Ванаш, гол., Яр. Карпяк, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7901. Приятелі плянують

TONY... MY OLD BUDDY... SHOT DOWN! WE FLEW THROUGH A WAR WITHOUT A SCRATCH!...
I TALKED HIM INTO JOINING ME IN THIS AFRICAN FLYING TAXI SERVICE...
NOW HE'S OUT THERE... DEAD!
WE'LL HUNT DOWN THE RATS WHO DID THIS!
WE CAN PLOT HIS APPROXIMATE POSITION... LET'S USE THE JEEP... MAYBE HE IS STILL ALIVE!

Тоні... Мій давній приятель... Вбитий!... Ми без жадних ран спільно пройшли цілу війну!

Я переконав його, щоб став пілотом у моїй „Африканській таксівці!" А тепер він там вбитий!!!

Відшукаю тих падлюк, що вбили його!

Можемо устійнити місцевість, в якій його застрілено... Сідаймо на наше авто-джип... Може він ще живий!!